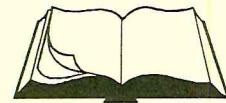

מֶלֶב חַלְבָּן

"אין לו להקדוש ברור הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד" (ברכות ח')

גלוון 286 דינז' מודיזט הטל", "וותן ברכיה", שאלוות מציאות אויר תשע"ו

רבות אפרים חי"ב סי' קפ"ה ס"ק י"ח, בשם הגור"ם פיניינשטיין זצ"ל, ושוו"ת מהנת שלה מאה סי' ב' ואשי ישראלי פרק סי' ס"ק קי"ד), ויש סוברים שיאמר קדושה שם, וימשיך ברכה רבעית (ש"ית שבת הלוי ח"ט סי' קליל'').

שליח ציבור ששכח ברכת הנהנים

◀ **שאלה:** שליח ציבור מיהר ושכח ברכת הנהנים, עד שהרגיסו בו כבר גמר ברכת "שים שלום", האם יכולם הנהנים לישא כפיהם לאחר שמוציא?

תשובה: אם גמר הש"ץ את התפילה, אע"פ שהנהנים עלו לדוכן, ועדין מוחדים שם לא יברכו הנהנים אח"כ, כיון שנשיאות כפים תקנו דווקא קודם ברכת "שים שלום", עיי' ירושלמי (תניינ פ"ד) שלא מצאנן ברכת הנהנים ללא תפילה (הגורי"ש אלישיב זצ"ל, קובץ תשובה ח"ג סי' י"ד).

האכלת כלבים, חתולים ודגים לפני הארוחה

◀ **שאלה:** מי שיש לו דגים באקווריום, האם כל פעם שאוכל צריך להאכיל קדום את הדגים?

תשובה: כתוב בשו"ת שאילת יע"ץ (ח"א סי' י"ז), אין חייב גמור להאכיל חתול או כלב שמנגד בתרוץ ביתו קודם שאוכל, ומושג שדווקא בהמה גסה, שאם לא תהא לה עת קבוע לאכול תמותה ברגע, כי אין לה מי שיאכילנה, וגם אינה מוצאת מאכלת מזומנים לפניה, ולכן הטילה הוראה על האדם שחן שלו לפרטם, ולקנות מידת רחמןות בנפש, משא"כ בכלב ובחתול שמצוותויהם תדריך, ככל מהות באשיות ומגרד עצמתה וכן החתול, ולא יחסר לחמו בשינוי מאכל כל דבר מסוים,

על מנת. ולפ"ז במנגד דגים בביטו, שהם מונחים במקומות שאין להם מזונות ורק מה שנונותיהם להם, א"כ חל חיקוב לזמן, וכן מבואר ביע"ץ (שו"ת משנה הלכות חיו סי' רט"ז), ובאופן שיש לו דגים הניזונים מצמחים. ויש צמחים בתוך הספל של המים, נמצאו שאין מזונותיהם עלייך, וכך הדין אין צורך רק להקדמן באכילתו (שו"ת שבת הקתאי ח"ב קמ"ט). ויש להוסר שיש הרבה סוגים דגים שמאכילים אותם רק פעמיים, וא"כ בזה לא שיק לומר שיש חיקוב לזמן כל يوم לפני האוכל כיוון שעדיין לא הגיע הזמן האכילה (וע"י ביאור הלכה ריש"ס של"ד ד"ה והראוי, ולע"ז).

תאונת מתוך שינוי

◀ **שאלה:** אדם תלך סחרורי מתוך שנותו וגורם לעצמו נזק תוך כדי הלייכתו, כשתתקל ורשו בחלוון (בקומה שלישית), שבד את הזכוכית ונזק לתפריטים. האם צריך לברך ברכת "הגומל"?

תשובה: יש בזה נס גדול שלא קרה גורע יותר, ועוד שהיה יכול ליפול ח"ז, ובזודאי חייב לברך ברכת "הגומל".

ברכה על מלך

◀ **שאלה:** האם מברכים ברכה על ראיית מלך עכו"ם?

תשובה: אתה בשוי"ע (ס"ר כי"ד ח') על מלכי אומות העולם עכו"ם אמר: "ברוך.... שנtan מכבודו לבשר ודם", וכותב במשנ"ב (ס"ק י"ב) השלטונות שאין על מלך עליהם, ודין להרוג במשפט מברך עליהם, עיי' שם. ויש סוברים שדווקא בשלטונות צריך כוח הריגה אבל במלך עצמו, אפילו אם לפיו נמוסי המלכות אינו רשאי להרוג לבדו, גם מברכים עליו (שו"ת שבת הלוי ח"א תש"לה).

בחודש שבת תעש"ו הנען מלך מאפריקה לרבניו חיים קנייבסקי שליט"א, ושאלו אם יש לו כוח להרוג לבדו, וענה המלך שיש לו הכוח, מיד קם רבינו שליט"א ובירך עליו "ברוך..." בשם מלכות.

שלישי או שניי

◀ **שאלה:** איך עלייה עדיפה, שלישי או שניי?

תשובה: יש סוברים של שלישי היא העלייה החשובה יותר (ועי' טור יו"ד סי' תי' שרבינו תנ"ס היה עולה לשישי), וכן משמע בוגרא (גיטון סי'.). שנtan שלישי מיד לאחר כהן ולוי, ולהריגת תלמידי חכמים, ורק אח"כ לפרנסוי היצבור (שו"ת חת"ס או"ח תש"פ, עיי' משנ"ב סי' רפ"ב ס"ק ל"א).

ויש סוברים שישי היא המعلاה מושום שהיא כנגד יוסף הצדיק (חת"ס שם), וכן הביא המגן אברהם סי' רפ"ב סי' ט' סמך זה מהזוהר,

מדיני "מוריד הטל" - "וותן ברכה"

מותי מתהילים

◀ יום א' של פסח, נוהgan בארץ ישראל לומר "מוריד הטל" במקומות "משיב הרוח ומוריד הגשם" ובחו"ל בני אשכנז לא מזכירין טל, וממשיכים מיד "מככל חיים".

טעעה ואמר "מוריד הגשם"

◀ אם טעה ואמר "מוריד הגשם", אם נזכר לפני ברכת "מחיה המתים", חזר לתחלת הברכה, ואם נזכר לאחר שסימן הברכה, אפילו עדיין לא התחל ברכת "אתה קדוש" (ובשהאר מקומות עדיין יכול להשלים שם כמו בתוכן הברכה), בזזה מカリע המשנ"ב שיחזור לתחלת שמו"ע, מכיוון שאינו ברכות ראשונות נחשבים כברכה אחת, (שו"ע סי' קי"ד סי' ז, וב"ביאור הלכה" ד"ה ואם). ואם אמר רק "ברוך אתה ד"י" יאמר "למדייך" ויחזור ל"אתה גברך" (משנ"ב סי' קי"ד). יש סוברים שאפיפלו נזכר באמצע הברכה חזר לראש ("ב"ביאור הלכה" ב"ביאור הלכה" סי' קי"ז סי' ג' בשם "חייב אדם").

חזר בו תוכ"ז

◀ אמר "מוריד הגשם", ותוכ"ז חזר ואמר "מוריד הטל" יש סוברים שיצא, וכען שמצוין בכל מקום שמנהין חזרה תוכ"ז (הגורי"ש אלישיב זצ"ל), ושל סוברים שלא יצא, ועודין צריך לחזר בראש הברכה, דהיינו אילו הזכיר שניים (שו"ת שבת הלוי" ח"ו תש"ט). ולא דמי לדברי "ב"ביאור הלכה" סי' קי"ז סי' ג' בשם "חייב אדם", דשלאו שהוא עי"ש).

מסופק מה אמר

◀ אם מסתפק איזה נוסח אמר "מוריד הטל" או "מוריד הגשם", אם הוא תוך ליום, חזקה שאמר "מוריד הגשם" וצריך לחזר ולהתפלל. וכן אם נזכר לאחר שעבר אותו זמן תפילה, צריך להתפלל בתפילה הבאה תפילה שלולמן. ואם הסתפק לאחר שעבר ליום או לאחר שאמר תשעים פעם "מחיה מותים אתה רב להוציא מורייד הטל", חזקה עליו שכבר התרgal לנוסח החדש, ואין צריך לחזר.

מסופק אם הורג

◀ ואם גם לאחר ליום או לאחר שאמר תשעים פעם עדיין מרגיש שלא התרgal למורייד, אמרינו בזו ספק ברכות להקל, ולא יחו"ר, אך אם אפשר לו יתפלל בתורת נדבה ויתנה (שו"ת ר' ר' פעיל"ס או"ח ח"ב תש"ז).

אמירות "וותן ברכה" בשבת

◀ מותר גם בשבת להריגל עצמו עיי' אמרת תשעים פעמיים "וותן ברכה", דהרי מלמד עצמו איך להתפלל, אין בזו אסור הכנה (הגרש"ז אווערבך זצ"ל והגר"ג קרלייך שליט"א).

לא ידע שהתחילהו "מוריד הטל"

◀ **שאלה:** ביום ראשון של פסח לא הרגיש טוב ולא התפלל שחרית, והתפלל פעמיים מנהחה ושכח שבבית הכנסת הכריזו "מוריד הטל" והוא אמר בשנייהם "מוריד הגשם", מה דינו?

תשובה: בשמו"ע הראשון של מנהחה כיוון שאמר "מוריד הגשם" במקומות "מוריד הטל", וזה סימן קללה צריך לחזר ולהתפלל מנהחה, אבל בתפילה השנייה תהילין על שחרית, ואז עודין אמרו "מוריד הגשם", איינו חזר בזזה לא גרע מעיקר השם"ו של שחרית (משנ"ב סי' קי"ח סי' ק"ל). ואפיפלו בכח"ג צריך לחזר על תפילה ראשונה, א"כ לחזר על התשלומין (שם סי' ק"ט).

שאלות מצויות

ש"ץ שציג על קדושה

◀ **שאלה:** שליח ציבור ששכח קדושה, והתחילה "אתה קדוש", וסיים את הברכה, ועצקו היצבו' קדושה, מה עליו לעשות?

תשובה: כל זמן שלא סיים את הברכה, יכול לחזר ולומר קדושה, אבל אם כבר סיים הברכה "ברוך... הילך הקדוש", יש סוברים שיחזור בראש התפילה, כיון שקדושה היא חלק מברכת "אתה קדוש" (שו"ת בית הוראה עיי' ביהיכין "דברי שיר", רח' זכריה 4, בני ברק. פותח בימות השבוע (אי' ה')).

שאין זה מחותן ההלואה כלל, וכਮבוואר בתוספות (פי איזהו ננד ס"ד: „ובשות וו"ז סי' ק"ס סעיף ז') שאם בלא"ה היה עשה כן אין בו רבייה כלל.

ג. יש להוסיף שיש כאן צד דומה ישר הכרך לאחר כל טרחתו, שאבוי אמר לו שיכל ל��ח לעצמו, וא"כ אותו כשר שניאר זה שכטרחתו, ولكن לאחר כל הנ"ל אין איסור ריבית.

לולה כשר שימשוך המפקדי פקדונו

◀ **שאלת:** ראובן הפקי"ד סכום של חמישים אלף ש"ג בגמ"ח בית הכנסת, והם היללו אותו הסכום לשמעון. האם מותר לשמעון לשלם כסף לרואבן כדי שלא ימשוך ממש את כספו, ועי"ז הוא יוכל להמשיך בהלוואה מהגמ"ח או שמא יש בזה איסור ריבית שמעון משלם לרואבן כדי לילות את כספו?

תשובה: איסור ריבית הוא דוקא למולוה, אבל מותר לאדם אחר לשלים כסף לרואבן שילוה לשמעון, ובנ"ד אם שמעון היה לווה באופנו ישיר מרואבן, היה אסור לו לשלם כסף להמשיך את הלוואה, ושבזה איסור ריבית, אבל היהו שראובן הפקי"ד את הכספי בגמ"ח בבית הכנסת, הרי האחריות היא על בית הכנסת, והם המלויים לשמעון, נמצא ששמעון לא לווה את הכספי מרואבן, ומותר לו לשלם לרואבן כדי שימשיך פקדונו בגמ"ח.

גדרי מעשר בספרים

◀ **שאלת:** קיבל כסף במתנה כדי שיקנה לעצמו חוץ מסויים, האם צריך להפריש ממנו מעשר בספרים?

תשובה: א. אם עדין לא קנה את החוץ ובכך זה הוא קונה חוץ, מנוג העולם לא להפריש מעשר בספרים (הגוש"ז אויערבך ז'').

ב. אם כבר קנה ושילם עבור החוץ, ושוב אמר לו חברו שהוא רוצה לשלים עבור חוץ זה, צריך להפריש מזוה מעשר בספרים, שהוא כמובן מתנה בעלה.

ג. אם קנה ושילם עבור חוץ זה רק בגלל שאמרו לו שייתנו לו, ומעצמו מעולם לא היה קונהו, הר"ז כאילו הוא שליח של פלוני לקנותו, וכאיilo קנה עם הכספי של הנונטו (וכדעליל אותן אי), ואין צריך להפריש ממנו מעשר בספרים.

כתיבה על היד

◀ **שאלת:** האם מותר לכתוב על היד, בגין כתוב רשיימה של דברים שצדץ לעשות או לקנות?

יסוד השללה הוא, שיש אישור מן המורה לעשות כתובות קעקע על ידו כדכתי"ב (ויקרא יט, כ"ח): "וכתובות קעקע לא תתנו בכם", האם זה והῳוא ע"י שריטה בשבריו שמולאלת בדיו או אפיקו כתוב בעלהמא.

תשובה: כתבו התוספות (גיטין כ': "ד"ה בכתיבת") מן התורה אסור לעשות כתובות קעקע ע"י שריטה) וליתן שם דווי, ומדרבנן אסור אף יוציא שם אפר מקלח מפני שנראה כתובות קעקע, וכן פסק לדינא**הבית שמואל** (אה"ע סי' קכ"ד ס"ק ט'') שאפיקו כתוב ולא קעקע אסור מדרבנן.

ולפ"ז כתוב המנתה חינוך (מצ' קג ס"ק א') שאסור לכתוב רשיימה על בשרו, אלא שהוסיף כיון שעלה בשרו לא מתיקים, אין בזה איסור שאינו דומה לשיטתה ע"י שם. אולם ע"י התוספות הר"א"ש (שם) שאפיקו בכתב המתיקים אין בו איסור, ורק יכול בשרט ייש איסור דרבנן, אבל כתיבה על גוף בעלי שירות כל אין איסור, וכן נקטין להלכה (שו"ת שבת הלוי ח'ג תש"ק"ג).

קידש החתנו עם טבעת של הכללה

◀ **שאלת:** מעשה בחתון שאבדה לו הטבעת לפני החופה והכלה הורידה טבעת שללה וננתנה לו (כדי שתיהה טבעת שמתאימה למידת עצבה) וקידש בה, האם חלו הקידושים?

תשובה: מכיון בגמרא (גיטין כ'): שאפיקו אם הגט כתוב על נייר של האשה, ארמין יוציא שערכים להקנות לבעהה כדי שיחול הגט, א"כ "ה"הacha יוציא שערכים לקידש דקה עס טבעת של הבעל, והיא מקנה לו זאת הטבעת כדי לקדש, ועוד שערוף יש לו זכות השתמשות בשווה פרותה סוג זהה לאפשר לקדש בו (שו"ת חתם סופר אה"ע ח'א תש"פוי, ודלא קרוב אחד שהצריך לקדש שנית, עי' שם, וכ"כ בשוו'ת אבני נזר אה"ע סי' קל"ד ס"ק א')

סידור קידושים למני שאינו שומר תורה ומצוות

◀ **שאלת:** לפעמים מבקשים לסדר קידושים למי שאינו שומר תורה ומצוות?

תשובה: אין בזה שום צורך ולקיים, שהם מופקרים ואני הוששין לאיסור אשת איש, ולמה שיחיון בניהם מפורטים, והוא ווותר טוב לכל ישראל שלא תהיה מוקדשת איש, והוא כל מיליהם באיסור פנינה, ולא יהיו מזוריים. ואם יבטחו שבגלל זה ישמרו הדינים וכו', ודאי יש לסדר להם קידושים (שו"ת אגרות משה אה"ע ח'ד תש' ק"כ, וכ"כ) בשולחן העוז ח'ב' ח' בשם הגראי"ה זוננפלץ צ"ל שאסור לסדר להם חופה וקידושין, וכן אמר לי בעל שבט הלווי צ"ל לא לגשת לסדר להם קידושין אם לא שומרים את הדינים. ועי"י בספר שערים מצוינים להלכה ח'ד סי' קמ"ז סי' ק"ה, שו"ת הר צבי אה"ע ח'א סי' ק"א).

וכן הבאר היטב שם סי' ק"ג), וכן הגר"א היה מקבל שישי כל שבת (מעשה רב סי' קל"ג).

טעה בברכת "אתה חוננטנו"

◀ **שאלת:** במוש"ק מיד לאחר אמרת "אתה חוננטנו" סיים "ברוך... חונן הדעת", ושכח סיום הברכה "וחוננו מאתך..." (וכבר תשובה: כתוב הביאור הלהבה (ס' קי"ט סי' ג, ד"ה אם דילג) שאמס חסר חלק העיקרי של הברכה כגון "טל ומטר" ביוםות הגשמיים או חסר עניין קיבוצ' גלויות בברכת "תקע בשופר", שעיקרה בינויו על זה לא יצא, עי' שם. וא"כ כיוון שעicker ברכת "אתה חונן" הוא בקשת דעת "חוננו מאתך...", لكن יש לחזור ולהתפלל, ויתנה שאם לא חיב תהא תפילה נדבה (הגר"ח קנייבסקי שליט"א).

אכילה לפני הבדלה

◀ **שאלת:** כתוב הרמ"א (ס' רע"א ח) אם בירך "המוחץ" ונזכר שעדיין לא הבדיל, קודם יטעם משחו וא"כ יבדיל, משום שאין מבדיין על הפת, ומפרש המשנ"ב (ס' ק"כ כ"ז) כדי שלא תהא ברכה לבטלה. ויש לדון בכח"ג שזכה גם לומר "אתה חוננטנו" בשמוני"ע, ואם יטעם לפני הבדלה יתחייב לחזור ולהתפלל כל השמייע' (עי' שוע"ס ר' רצ"א), האם גם בכח"ג צריך לאכול קודם או לא?

תשובה: אע"פ שיצטרך לחזור על התפילה, אין התפילה הראשונה

ברכה לבטלה, ורק משום קנס חיבבו להתפלל פעם שנית (משנ"ב סי' ק

ד'), וכן גם בכח"ג יוכל קצת, כדי שלא תהא ברכה לבטלה, הגם

שיצטרך להתפלל שנית, ואדרבה, במראם אמרו "חולויא ויתפלל אל אדם

כל היום כלו" (הגר"ח קנייבסקי שליט"א).

קנה גביע כמתנה

◀ **שאלת:** קנה גביע למתנה לפולני אחריו שבת, האם מותר לטלטלו בשבת?

תשובה: מבואר בש"ע (ס' ש"י סעיף ב') דכלים העומדים לשchorה הווי

מקצה, ואע"פ שראו לשימושם מ"מ יכול שהוא מקפיד להשמש בהם,

לייתנו במתנה, הרי מקפיד עליו מלחתהש בו, וחוי מוקצה (הגר"ח

קנייבסקי שליט"א). אמןם באופן שרוצה לתת את המתנה בשבת

מסתבר שמותר, שהרי ייעדו לתת אותו בשבת כמתנה, וכמש"כ

הruk"א (שבת סי') שהיה נהג לחתן בשבת.

קוביה הונגרית

◀ **שאלת:** האם מותר לשחט בשחטת בקוביה הונגרית בשבת, או שמא יש בו משום מלאכת בורר שמנת או שמנת שמליאה פסולת מאכל?

תשובה: יש שתוי סוג קוביות, אם קוביות המסוודרות יותר תמונה, לכתחילה אין לשחק בה (וכען שמצוין באותיות בדף הספר, הגרי"ש אלישיב ז'צ'ל, עפ"י דברי המשנ"ב, סי' ש"מ סי' ק"ז), אולם אם זה ריק

צערם בעלהמא בלי ציר מותר לשחק בה בשבת ואין בו משום מלאכת בורר כלל. וישanza טעמיים:

א. מכיוון שהכל מוחבר ביחיד, נהשכ שעדין הכל בתערובת, ולא בורר

ומפריד אחד מהשני.

ב. מכיוון שלכל חלק בקוביה יש את מקומו, א"כ כל פעם שמווציא כגון צחוב מאודם, הרי הצחוב צריך להיות במקום השני, נמצא שזה

אוכל מאוכל ומותר.

באותון שילד רשכה לסדר רק כגון שני צדדים של הקוביה ולא יותר

והשאר לא איכפת לו שנשאר מעורבב, לפי הטעם הראשון מותר, ולפי

הטעם השני אסור מושם פסולת מתוך אוכל.

תינוק מרטיב ומוחך

◀ **שאלת:** יש טיטולים שיש עליהם צורה, וכשהתינוק מרטיב נמקחת הצורה. האם מותר לשחט משם מצד תינוק, וזה אפיקו פחים?

תשובה: אין על זה שם מלאכה כלל מצד תינוק, וזה אפיקו פחים

ממתקעס (ולא שייך זהה איסור ספריה לקטן, ומצד האדם הוי גורמא

ולא מכוון, ולפעמים לא הוי פסיק רישא, ומחייבת כל אחר יד, ומוחך

שלא על מנת לכתוב והוא דרך מתקלקל, וכען דברי שעה"צ, סי' של"ו סי' ב') , ומותר לשחט בשחטת במתנה (הגר"ז אויערבך ז'צ'ל).

והגרי"ש אלישיב ז'צ'ל).

בسف עבור "אחר הפטירה"

◀ **שאלת:**ABA נתן לאחד מהבניים עשרים אלף שקלים עבור שעודות סיום ועד צרכים שייחסו לאיסור ריבית?

יסוד השאלה הוא, כיוון דבשעה שמלווה לבן עשרים אלף שקלים,

ותמורת זה יטרח ויטפל באביו, א"כ האם יש בזה איסור ריבית.

תשובה: אין בזה איסור ריבית כלל, ומכמה טעמיים:

א. מכיוון שעדתו לטrhoח עבורו לאחר הפטירה, זה עבור נשמהתו ולא עבורו, וא"כ אין כאן החזרת ריבית אליו כלל (הגר"ג קרייז שליט"א).

ב. אפיקו אם האבא היה מפקיד את הכספי בחשבון בנק מיויחד או נוטנו לאיזה גמ"ח אחר אופן שבינתיים הבן לא משתמש בו, גם בכח"ג הבן היה טורה עבור אביו כדי לעשות לו עליון נשמה, נמצא